Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B** **DIRECTIVA 2005/60/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 26 octombrie 2005

privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 309, 25.11.2005, p. 15)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European Și a Consiliului din 13 noiembrie 2007	L 319	1	5.12.2007

▼B

DIRECTIVA 2005/60/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 26 octombrie 2005

privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2) prima și a treia teză și articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([3]),

întrucât:

(1) Fluxurile masive de bani murdari pot prejudicia stabilitatea și reputația sectorului financiar și amenința piața unică, iar terorismul zdruncină însești temeliile societății noastre. Pe lângă abordarea bazată pe dreptul penal, un efort în materie de prevenire la nivelul sistemului financiar poate produce rezultate.

(2) Soliditatea, integritatea și stabilitatea instituțiilor de credit și financiare și încrederea în sistemul financiar în ansamblu ar putea fi puse grav în pericol de eforturile infractorilor și ale complicilor acestora fie de a disimula originea produselor infracțiunii, fie de a canaliza fonduri legale sau ilegale în scopuri teroriste. Pentru a evita adoptarea de către statele membre a unor măsuri de protejare a sistemelor lor financiare care ar putea fi incompatibile cu funcționarea pieței interne, cu normele statului de drept și cu ordinea publică din Comunitate, este necesară o acțiune comunitară în acest domeniu.

(3) În cazul în care la nivel comunitar nu sunt adoptate anumite măsuri de coordonare, cei care spală bani și finanțatorii terorismului ar putea încerca să profite, pentru a-și facilita activitățile infracționale, de libera circulație a capitalurilor și de libertatea de a presta servicii financiare pe care le implică spațiul financiar integrat.

(4) Pentru a răspunde acestor preocupări din domeniul spălării banilor, a fost adoptată Directiva 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor ([4]). Directiva respectivă solicita statelor membre să interzică spălarea banilor și să oblige sectorul financiar, cuprinzând instituțiile de credit și o gamă largă de alte instituții financiare, la identificarea clienților lor, ținerea unor evidențe corespunzătoare, stabilirea unor proceduri interne

([1]) Aviz emis la 11 mai 2005 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO C 40, 17.2.2005, p. 9.
([3]) Avizul Parlamentului European din 26 mai 2005 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 19 septembrie 2005.
([4]) JO L 166, 28.6.1991, p. 77. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 344, 28.12.2001, p. 76).

▼B

de formare a personalului și de prevenire a spălării banilor și de raportare a oricăror indicii de spălare a banilor autorităților competente.

(5) Spălarea banilor și finanțarea terorismului se produc deseori în context internațional. Orice măsuri adoptate numai la nivel național sau chiar la nivel comunitar, fără a ține seama de coordonarea și cooperarea internațională, ar avea efecte foarte limitate. Prin urmare, măsurile adoptate de Comunitate în acest domeniu ar trebui să fie compatibile cu acțiuni întreprinse în alte foruri internaționale. Acțiunile comunitare trebuie, în special, să țină seama în continuare de recomandările Grupului de Acțiune Financiară (denumit în continuare GAFI), care constituie principalul organism internațional activ în lupta împotriva spălării banilor și finanțării terorismului. Deoarece recomandările GAFI au fost revizuite și extinse în mod substanțial în anul 2003, prezenta directivă ar trebui să fie armonizată cu noile standarde internaționale.

(6) Acordul general privind comerțul cu servicii (GATS) permite membrilor să adopte măsurile necesare pentru protejarea moralității publice și prevenirea fraudei și să adopte măsuri din considerente prudențiale, inclusiv pentru a asigura stabilitatea și integritatea sistemului financiar.

(7) Deși definiția spălării banilor se limita inițial la infracțiuni privind drogurile, în ultimii ani s-a înregistrat tendința unei definiții mult mai largi, bazată pe o gamă mai amplă de infracțiuni principale. O gamă mai largă de infracțiuni principale facilitează raportarea tranzacțiilor suspecte și cooperarea internațională în acest domeniu. Prin urmare, definiția infracțiunilor grave trebuie aliniată cu definiția infracțiunilor grave prevăzută de Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea mijloacelor și bunurilor obținute de pe urma infracțiunilor ([1]).

(8) De asemenea, utilizarea ilegală a sistemului financiar pentru canalizarea fondurilor de origine ilegală sau chiar a banilor curați în scopuri teroriste reprezintă un risc clar pentru integritatea, buna funcționare, reputația și stabilitatea sistemului financiar. În consecință, măsurile preventive prevăzute de prezenta directivă ar trebui să reglementeze nu numai manipularea banilor obținuți în urma infracțiunilor, ci și colectarea de bani sau bunuri în scopuri teroriste.

(9) Directiva 91/308/CEE, deși impunea o obligație de identificare a clienților, conținea relativ puține detalii privind procedurile relevante. Având în vedere importanța crucială a acestui element de prevenire a spălării banilor și finanțării terorismului, este necesar, în conformitate cu noile standarde internaționale, să se introducă dispoziții mai precise și mai detaliate referitoare la identificarea clientului și a oricărui beneficiar efectiv și verificarea identității acestora. În acest scop, este esențială o definiție precisă a „beneficiarului efectiv”. Atunci când încă nu s-a stabilit cine sunt beneficiarii individuali ai unei persoane juridice sau ai unui cadru juridic, precum o fundație sau un trust, motiv pentru care o persoană fizică este imposibil de identificat ca beneficiar efectiv, este suficient să se identifice categoria de persoane care este desemnată ca beneficiară a fundației sau trustului. Această cerință nu trebuie să includă identificarea persoanelor fizice care fac parte din acea categorie de persoane.

(10) Instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă ar trebui trebuie să identifice și să verifice identitatea beneficiarului efectiv, în conformitate cu prezenta directivă. Pentru îndeplinirea

([1]) JO L 182, 5.7.2001, p. 1.

▼B

acestei cerințe, respectivele instituții și persoane trebuie să aprecieze singure dacă vor recurge la evidențele publice ale beneficiarilor efectivi, dacă vor solicita clienților lor date relevante sau dacă vor obține informațiile în alt mod, ținând seama de faptul că amploarea măsurilor de precauție privind clientela este legată de riscul spălării banilor și finanțării terorismului, care depinde de tipul clientelei, relația de afaceri, produs sau tranzacție.

(11) Contractele de credit în cadrul cărora contul creditor servește exclusiv pentru decontarea împrumutului, iar rambursarea împrumutului se efectuează dintr-un cont care a fost deschis în numele clientului la o instituție de credit reglementată de prezenta directivă, în temeiul articolului 8 alineatul (1) literele (a)-(c), trebuie considerate în general ca un exemplu de tipuri de tranzacții cu risc redus.

(12) În măsura în care persoanele care aduc aport bunuri unei persoane juridice sau unui cadru juridic dețin un control important asupra utilizării bunurilor, acestea trebuie identificate ca beneficiari efectivi.

(13) Relațiile fiduciare sunt larg utilizate în produsele comerciale ca o caracteristică recunoscută pe plan internațional a piețelor financiare cu ridicata, controlate în mod aprofundat. Obligația de identificare a beneficiarului efectiv în acest caz specific nu decurge pur și simplu din existența unei relații fiduciare.

(14) Prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, activităților prestate pe Internet de instituțiile și persoanele reglementate de prezentă directivă.

(15) Deoarece intensificarea controalelor din sectorul financiar a determinat persoanele care spală bani și finanțatorii terorismului să caute metode alternative de a ascunde originea produselor infracțiunii și deoarece astfel de canale pot fi folosite pentru finanțarea terorismului, obligațiile de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului trebuie să includă și intermediarii de asigurări de viață și prestatorii de servicii pentru trusturi și societăți.

(16) Entitățile care intră deja în responsabilitatea juridică a unei societăți de asigurări și care intră astfel sub incidența prezentei directive nu ar trebui incluse în categoria intermediarilor de asigurări.

(17) Exercitarea de către o persoană a funcției de director sau secretar al unei societăți nu echivalează în sine cu atributul de prestator de servicii pentru trusturi și societăți. Din acest motiv, definiția reglementează numai acele persoane care acționează în calitate de director sau secretar al unei societăți pentru un terț și cu titlu profesional.

(18) S-a dovedit în mod repetat că utilizarea plăților semnificative în numerar este foarte vulnerabilă la fenomenul spălării banilor și finanțării terorismului. Prin urmare, în acele state membre care permit efectuarea plăților în numerar peste pragul stabilit, toate persoanele fizice sau juridice care tranzacționează bunuri cu titlu profesional trebuie să fie reglementate de prezenta directivă, atunci când acceptă astfel de plăți în numerar. Agenții care comercializează bunuri de valoare mare, precum pietre sau metale prețioase sau lucrări de artă, și agenții de licitație intră, în orice caz, sub incidența prezentei directive, în măsura în care plățile li se fac în numerar în valoare de cel puțin 15 000 EUR. Pentru a asigura o monitorizare eficace a respectării prezentei directive de către un astfel de grup extins potențial de instituții și persoane, statele membre își pot concentra activitățile de monitorizare în special asupra acelor persoane fizice și juridice care comercializează bunuri expuse unui risc relativ ridicat în ceea ce privește spălarea banilor sau finanțarea terorismului, în confor-

▼B

mitate cu principiul supravegherii în funcție de risc. Având în vedere diferitele situații din diverse state membre, statele membre pot decide să adopte dispoziții mai stricte, pentru a răspunde riscului aferent plăților importante în numerar.

(19) Directiva 91/308/CEE a inclus notarii și alți membri ai profesiilor liberale juridice în domeniul de aplicare a regimului comunitar de combatere a spălării banilor; acest domeniu de aplicare trebuie să rămână neschimbat în prezenta directivă; membrii acestor profesii liberale juridice, definiți de statele membre, se supun dispozițiilor prezentei directive, atunci când participă la tranzacții financiare sau comerciale, inclusiv la furnizarea de consultanță fiscală, deoarece aici se întâlnește riscul cel mai ridicat ca serviciile membrilor profesiilor liberale juridice să fie folosite ilegal, în scopul spălării produselor activității infracționale sau în scopul finanțării terorismului.

(20) Atunci când membrii independenți ai profesiilor care furnizează servicii de consultanță juridică și care sunt recunoscuți și verificați legal, precum avocații, evaluează situația juridică a unui client sau reprezintă un client în cadrul unei proceduri judiciare, nu este adecvat a impune, în temeiul prezentei directive, membrilor acelor profesii juridice obligația referitoare la aceste activități de a raporta suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Trebuie prevăzute excepțări de la obligația de a raporta informații obținute fie înainte, în timpul sau după procedura judiciară, fie în cursul evaluării situației juridice a unui client. Astfel, consultanța juridică se supune în continuare obligației secretului profesional, cu excepția cazului în care consultantul juridic participă la spălarea banilor sau la finanțarea terorismului, în care consultanța juridică este furnizată în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului sau a cazului în care avocatul știe că îi este solicitată consultanță juridică de către client în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

(21) Serviciile direct comparabile trebuie tratate în același mod, atunci când sunt prestate de oricare dintre membrii profesiilor reglementate de prezenta directivă. Pentru a asigura respectarea drepturilor prevăzute de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de Tratatul privind Uniunea Europeană, în cazul auditorilor, al experților contabili externi și al consilierilor fiscali care, în unele state membre, pot apăra sau reprezenta un client în contextul unei proceduri judiciare sau pot evalua situația juridică a unui client, informațiile pe care le obțin în exercitarea acelor funcții nu trebuie supuse obligațiilor de raportare prevăzute de prezenta directivă.

(22) Trebuie recunoscut faptul că riscul spălării banilor și al finanțării terorismului nu este același în toate cazurile. În conformitate cu o abordare în funcție de risc, trebuie introdus în legislația comunitară principiul potrivit căruia în cazurile adecvate este permisă precauția simplificată privind clientela.

(23) Derogarea referitoare la identificarea beneficiarilor efectivi ai conturilor colective ținute de notari sau de alți membri ai profesiilor liberale juridice nu trebuie să aducă atingere obligațiilor pe care respectivii notari sau membri ai altor profesii liberale juridice le au în temeiul prezentei directive. Obligațiile în cauză includ necesitatea ca notarii sau membrii altor profesii liberale juridice să identifice ei înșiși beneficiarii efectivi ai conturilor colective deținute de ei.

(24) De asemenea, legislația comunitară trebuie să recunoască faptul că anumite situații prezintă un risc mai mare de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Deși trebuie stabilite identitatea și profilul comercial al tuturor clienților, există cazuri în care sunt

▼B

necesare proceduri deosebit de riguroase de identificare și verificare a clientelei.

(25) Acest lucru este valabil în special în cazul relațiilor de afaceri cu persoane fizice care dețin sau au deținut funcții publice importante, în special în țările în care corupția este larg răspândită. Astfel de relații pot expune sectorul financiar în special la riscuri de reputație și/sau riscuri juridice semnificative. Efortul internațional de combatere a corupției justifică, de asemenea, necesitatea de a acorda o atenție specială unor astfel de cazuri și de a aplica măsurile complete și normale de precauție privind clientela, în legătură cu persoanele expuse politic pe plan intern sau măsuri sporite de precauție privind clientela, în legătură cu persoanele expuse politic care sunt rezidente într-un alt stat membru sau într-o țară terță.

(26) Obținerea aprobării conducerii la nivel înalt pentru stabilirea unor relații de afaceri nu trebuie să implice obținerea aprobării din partea consiliului de administrație, ci din partea superiorului ierarhic direct al persoanei care solicită aprobarea respectivă.

(27) Pentru a evita repetarea procedurilor de identificare a clientelei, care conduce la întârzierea și ineficiența tranzacțiilor, este necesar, sub rezerva unor garanții adecvate, să se permită prezentarea clienților a căror identificare s-a realizat în altă parte. Atunci când o instituție sau o persoană reglementată de prezenta directivă recurge la un terț, responsabilitatea finală pentru procedura de precauție privind clientela revine instituției sau persoanei căreia îi este prezentat clientul. De asemenea, terțul sau persoana care face prezentarea rămâne responsabilă pentru toate cerințele prezentei directive, inclusiv pentru cerința de a raporta tranzacțiile suspecte și de a ține evidențele, în măsura în care are cu clientul o relație reglementată de prezenta directivă.

(28) În cazul relațiilor contractuale de agenție sau de externalizare stabilite între instituții sau persoane reglementate de prezenta directivă și persoane fizice sau juridice externe care nu se supun prezentei directive, toate obligațiile de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului pentru respectivii agenți sau prestatori de servicii de externalizare, ca parte a instituțiilor sau persoanelor reglementate de prezenta directivă, pot decurge numai din contract, și nu din prezenta directivă. Responsabilitatea respectării prezentei directive trebuie să revină în continuare instituției sau persoanei reglementate de prezenta directivă.

(29) Tranzacțiile suspecte trebuie raportate Unității de Informații Financiare (UIF), care servește drept centru național de primire, analiză și comunicare către autoritățile competente a rapoartelor privind tranzacțiile suspecte și a altor informații privind posibile fenomene de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Această dispoziție nu trebuie să oblige statele membre la modificarea sistemelor existente de raportare, în cazul în care raportarea se efectuează prin intermediul unui procuror sau al altor autorități de aplicare a legii, în măsura în care informațiile sunt transmise cu promptitudine și nefiltrate către UIF, astfel încât să le permită să își desfășoare în mod corespunzător activitatea, inclusiv prin cooperare internațională cu alte UIF.

(30) Prin derogare de la interdicția generală de a executa tranzacții suspecte, instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă pot executa tranzacții suspecte înainte de a informa autoritățile competente, atunci când abținerea de la executarea acelor tranzacții este imposibilă sau poate zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor unei operațiuni suspecte de spălare de bani sau de finanțare a terorismului. Cu toate acestea, acest lucru nu trebuie să aducă atingere obligațiilor internaționale acceptate de statele membre de a îngheța fără întârziere fondurile și alte active ale teroriștilor, organizațiilor teroriste sau ale persoanelor

▼B

care finanțează terorismul, în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.

(31) Atunci când un stat membru decide să recurgă la scutirile prevăzute la articolul 23 alineatul (2), acesta poate permite sau solicita organismului de autoreglementare care reprezintă persoanele menționate de respectivul articol să nu transmită către UIF informațiile obținute de la persoanele în cauză în circumstanțele menționate de articolul respectiv.

(32) Au existat cazuri de angajați care raportează suspiciuni de spălare a banilor și care sunt supuși amenințărilor sau acțiunilor ostile. Deși prezenta directivă nu poate interveni în procedurile judiciare ale statelor membre, este vorba despre o problemă crucială pentru eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului. Statele membre trebuie să fie conștiente de această problemă și să depună toate eforturile pentru protejarea angajaților împotriva unor astfel de amenințări sau acțiuni ostile.

(33) Divulgarea informațiilor menționate la articolul 28 trebuie să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor personale către țări terțe, prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ([1]). De asemenea, articolul 28 nu poate interveni în legislația națională privind protecția datelor și secretul profesional.

(34) Persoanele care transformă doar documentele pe suport de hârtie în date în format electronic și care acționează pe baza unui contract încheiat cu o instituție de credit sau o instituție financiară nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive, astfel cum nu se supun prezentei directive nici persoanele fizice sau juridice care furnizează instituțiilor de credit sau celor financiare doar sisteme de mesaje sau alte sisteme de suport pentru transmiterea de fonduri sau sisteme de compensare și decontare.

(35) Spălarea banilor și finanțarea terorismului sunt probleme internaționale și efortul de combatere a acestora trebuie să fie unul global. În cazul în care instituțiile comunitare de credit și cele financiare au sucursale și filiale situate în țări terțe, unde legislația în acest domeniu este deficitară, acestea, pentru a evita aplicarea unor standarde foarte diferite în interiorul unei instituții sau al unui grup de instituții, trebuie să aplice standardul comunitar sau, după caz, să notifice acest lucru autorităților competente ale statului membru de origine.

(36) Este important ca instituțiile de credit și instituțiile financiare să fie în măsură să răspundă cu rapiditate cererilor de informații privind relațiile de afaceri pe care le au cu persoanele indicate. În scopul identificării acestor relații de afaceri pentru a putea furniza rapid informațiile respective, instituțiile de credit și cele financiare trebuie să dispună de sisteme eficace, pe măsura dimensiunii și tipului de activitate desfășurată. În special, este necesar ca instituțiile de credit și instituțiile financiare mai mari să dispună de sisteme electronice. Această dispoziție este de o importanță deosebită în contextul procedurilor ce conduc la măsuri precum înghețarea sau sechestrarea activelor (inclusiv a activelor teroriste), în temeiul legislației naționale sau comunitare aplicabile în vederea combaterii terorismului.

(37) Prezenta directivă stabilește norme în materie de precauție privind clientela, inclusiv precauția sporită pentru clienții sau relațiile comerciale cu risc ridicat, precum procedurile adecvate menite să constate dacă o persoană este expusă din punct de vedere politic, și anumite cerințe suplimentare mai detaliate, precum

([1]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

▼B

existența procedurilor și politicilor de gestionare a conformității. Toate aceste cerințe trebuie respectate de fiecare dintre instituțiile și persoanele supuse prezentei directive, în timp ce statele membre trebuie să adapteze modalitățile de punere în aplicare a respectivelor dispoziții la particularitățile diferitelor profesii și la diferențele de scară și dimensiune ale instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă.

(38) Pentru a asigura continuarea angajamentului asumat de instituții și alți operatori supuși legislației comunitare în acest domeniu, atunci când este posibil, aceștia trebuie să fie informați despre reacțiile legate de utilitatea și urmările rapoartelor pe care le prezintă. În acest scop și pentru a putea revizui eficacitatea sistemelor lor de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, statele membre trebuie să țină și să își îmbunătățească statisticile relevante.

(39) Atunci când înmatriculează sau când autorizează o casă de schimb valutar, un prestator de servicii pentru trusturi și societăți sau un cazinou, autoritățile competente trebuie să se asigure că persoanele care conduc sau vor conduce efectiv activitatea acestor entități și beneficiarii efectivi ai acestor entități sunt persoane competente și potrivite. Criteriile pentru a determina dacă o persoană este sau nu competentă și potrivită trebuie stabilite în conformitate cu dreptul național. Ca o condiție minimă, aceste criterii trebuie să reflecte nevoia de a proteja entitățile respective împotriva utilizării lor greșite de către directori sau beneficiarii lor efectivi, în scopuri infracționale.

(40) Ținând seama de caracterul internațional al spălării banilor și al finanțării terorismului, trebuie încurajate în cea mai mare măsură posibilă coordonarea și cooperarea dintre UIF, prevăzute de Decizia 2000/642/JAI a Consiliului din 17 octombrie 2000 privind modalitățile de cooperare între unitățile de informații financiare ale statelor membre în privința schimbului de informații ([1]), inclusiv instituirea unei rețele europene de unități de informații financiare. În acest scop, Comisia trebuie să acorde asistența necesară pentru a facilita această coordonare, inclusiv asistență financiară.

(41) Importanța combaterii spălării banilor și finanțării terorismului trebuie să conducă statele membre la adoptarea în dreptul național a unor sancțiuni eficace, proporționale și descurajante pentru nerespectarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive. Trebuie prevăzute sancțiuni referitoare la persoanele fizice și juridice. Deoarece în operațiunile complexe de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului sunt deseori implicate persoane juridice, sancțiunile trebuie adaptate, de asemenea, în concordanță cu activitatea desfășurată de persoanele juridice.

(42) Persoanele fizice care desfășoară oricare dintre activitățile menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a) și (b) în cadrul structurii unei persoane juridice, dar în mod independent, trebuie să fie responsabile în mod independent pentru respectarea dispozițiilor prezentei directive, cu excepția articolului 35.

(43) Clarificarea aspectelor tehnice ale normelor prevăzute de prezenta directivă poate fi necesară pentru a asigura punerea în aplicare eficace și suficient de coerentă a prezentei directive, ținând seama de instrumentele financiare, de profesiile și riscurile diverse din diferitele state membre și de evoluțiile tehnice înregistrate în lupta împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului. În consecință, Comisia ar trebui să fie autorizată să adopte măsuri de punere în aplicare, precum anumite criterii de identificare a

([1]) JO L 271, 24.10.2000, p. 4.

▼B

situațiilor cu risc ridicat și cu risc redus în care ar putea fi suficientă precauția simplificată sau ar fi adecvată precauția sporită, cu condiția ca aceste măsuri să nu modifice elementele esențiale ale prezentei directive și Comisia să acționeze în conformitate cu principiile stabilite de prezenta directivă, după consultarea Comitetului pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului.

(44) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor pentru exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ([1]). În acest scop, trebuie instituit un nou Comitet pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, care să înlocuiască Comitetul de contact pentru spălarea banilor, instituit prin Directiva 91/308/CEE.

(45) Având în vedere modificările substanțiale care trebuie aduse Directivei 91/308/CEE, aceasta trebuie abrogată din motive de claritate.

(46) Deoarece obiectivul prezentei directive, respectiv prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, nu poate fi atins într-o măsură suficientă de către statele membre și, de aceea, date fiind scara și efectele acțiunii, poate fi atins mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește măsurile necesare pentru atingerea acestui obiectiv.

(47) În exercitarea competențelor de executare în conformitate cu prezenta directivă, Comisia trebuie să respecte următoarele principii: necesitatea asigurării unor nivele ridicate de transparență și consultare cu instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă, cu Parlamentul European și cu Consiliul; necesitatea de a se asigura că autoritățile competente sunt în măsură să asigure în mod coerent respectarea normelor existente; echilibrul dintre costuri și beneficii pentru instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă pe termen lung, în orice măsuri de punere în aplicare; necesitatea de a respecta flexibilitatea necesară în aplicarea măsurilor de punere în aplicare, în conformitate cu abordarea în funcție de riscuri; necesitatea de a asigura coerența cu alte dispoziții legislative comunitare în acest domeniu; necesitatea de a proteja Comunitatea, statele ei membre și cetățenii acestora împotriva consecințelor spălării banilor și finanțării terorismului.

(48) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Nici o dispoziție a prezentei directive nu trebuie interpretată sau aplicată în vreun mod care nu respectă Convenția europeană privind drepturile omului,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ŞI DEFINIŢII

Articolul 1

(1) Statele membre se asigură că spălarea banilor şi finanţarea terorismului sunt interzise.

(2) În sensul prezentei directive, următoarele comportamente sunt considerate spălare a banilor, atunci când sunt comise intenţionat:

(a) conversia sau transferul de bunuri, cunoscând că acele bunuri provin dintr-o activitate infracţională sau dintr-un act de participare la astfel de activităţi, cu scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a bunurilor sau al sprijinirii oricărei persoane implicate în comiterea activităţilor respective pentru a se sustrage consecinţelor legale ale acţiunilor sale;

(b) ascunderea sau disimularea naturii, sursei, localizării, utilizării, circulaţiei, a drepturilor aferente sau a dreptului de proprietate reale, cunoscând că acestea provin dintr-o activitate infracţională sau dintr-un act de participare la astfel de activităţi;

(c) achiziţia, deţinerea sau utilizarea de bunuri, cunoscând, la data primirii lor, că acestea provin dintr-o activitate infracţională sau dintr-un act de participare la astfel de activităţi;

(d) participarea, asocierea în vederea comiterii, tentativele de comitere şi sprijinirea, incitarea, facilitarea şi consilierea pentru comiterea oricăreia dintre acţiunile menţionate la literele anterioare.

(3) Se consideră spălare a banilor chiar şi situaţia în care activităţile care au generat bunurile ce urmează a fi spălate au fost derulate pe teritoriul unui alt stat membru sau al unei ţări terţe.

(4) În sensul prezentei directive, „finanţarea terorismului” înseamnă furnizarea sau colectarea de fonduri prin orice mijloace, în mod direct sau indirect, cu intenţia folosirii acestora, sau cunoscând faptul că vor fi folosite, în totalitate sau în parte, pentru a comite oricare dintre infracţiunile menţionate la articolele 1-4 din Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului ([1]).

(5) Cunoaşterea, intenţia sau scopul, necesare ca elemente ale activităţilor menţionate la alineatele (2) şi (4), pot fi deduse din circumstanţe faptice obiective.

Articolul 2

(1) Prezenta directivă se aplică:

(a) instituţiilor de credit;

(b) instituţiilor financiare;

(c) următoarelor persoane fizice sau juridice, în exercitarea activităţilor lor profesionale:

(a) auditori, experţi contabili externi şi consilieri fiscali;

(b) notari şi membri ai altor profesii liberale juridice, atunci când participă, în numele şi pe seama clientului, la orice tranzacţie financiară sau imobiliară sau când acordă asistenţă pentru planificarea sau executarea tranzacţiilor pentru client referitoare la:

(i) cumpărarea şi vânzarea de bunuri imobile sau entităţi comerciale;

([1]) JO L 164, 22.6.2002, p. 3.

▼B

(ii) gestionarea banilor, a valorilor mobiliare sau a altor active ale clientului;

(iii) deschiderea sau gestionarea de conturi bancare, conturi de economii sau conturi de valori mobiliare;

(iv) organizarea contribuțiilor necesare pentru crearea, funcționarea sau gestionarea societăților;

(v) crearea, funcționarea sau gestionarea de trusturi, societăți sau structuri similare;

(c) prestatori de servicii pentru trusturi sau întreprinderi care nu fac obiectul literei (a) sau (b);

(d) agenți imobiliari;

(e) alte persoane fizice sau juridice care comercializează bunuri, numai în măsura în care plățile sunt efectuate în numerar, în valoare de cel puțin 15 000 EUR, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea legătură;

(f) cazinouri.

(2) Statele membre pot decide că persoanele juridice și fizice care desfășoară o activitate financiară în mod ocazional sau foarte limitat și atunci când riscul producerii fenomenului de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului este foarte mic nu intră sub incidența articolului 3 alineatul (1) sau (2).

Articolul 3

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit, definită la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ([1]), inclusiv sucursalele, în sensul articolului 1 alineatul (3) din directiva menționată, amplasate în Comunitate, aparținând instituțiilor de credit cu sediul social în interiorul sau în afara Comunității;

2. „instituție financiară” înseamnă:

▼M1

(a) o întreprindere alta decât o instituție de credit, care exercită una sau mai multe dintre activitățile enumerate la punctele 2-12 și la punctul 14 din anexa I la Directiva 2006/48/CE, inclusiv activitățile caselor de schimb valutar (birourilor de schimb);

▼B

(b) o societate de asigurări autorizată în mod corespunzător în conformitate cu Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea directă de viață ([2]), în măsura în care desfășoară activitățile reglementate de directiva menționată;

(c) o societate de investiții, definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ([3]);

([1]) JO L 126, 26.5.2000, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2005/1/CE (JO L 79, 24.3.2005, p. 9).
([2]) JO L 345, 19.12.2002, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2005/1/CE.
([3]) JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

▼B

(d) un organism de plasament colectiv care își comercializează părțile sau acțiunile;

(e) un intermediar de asigurări, definit la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări ([1]), cu excepția intermediarilor menționați la articolul 2 alineatul (7) din directiva menționată, atunci când acționează în legătură cu asigurările de viață și alte servicii de investiții conexe;

(f) sucursale situate în Comunitate ale instituțiilor financiare menționate la literele (a)-(e) ale căror sedii sociale se află în interiorul sau în afara Comunității;

3. „bunuri" înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, și actele sau instrumentele juridice sub orice formă, inclusiv cele electronice sau digitale, care atestă dreptul de proprietate sau interese în aceste active;

4. „activitate infracțională" înseamnă orice fel de implicare infracțională în comiterea unei infracțiuni grave;

5. „infracțiune gravă" înseamnă, cel puțin:

(a) actele definite la articolele 1-4 din Decizia-cadru 2002/475/JAI;

(b) oricare dintre infracțiunile definite la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din 1988;

(c) activitățile organizațiilor criminale, definite la articolul 1 din Acțiunea comună 98/733/JAI a Consiliului din 21 decembrie 1998 privind considerarea participării la o organizație criminală dintr-un stat membru al Uniunii Europene drept infracțiune ([2]);

(d) frauda, cel puțin gravă, definită la articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunității ([3]);

(e) corupția;

(f) toate infracțiunile care se pedepsesc cu privare de libertate sau măsură de siguranță pentru o perioadă maximă mai mare de un an sau, în ceea ce privește statele care au prevăzut un prag minim pentru infracțiuni în sistemul lor juridic, toate infracțiunile care se pedepsesc cu privare de libertate sau măsură de siguranță pentru o perioadă minimă mai mare de șase luni;

6. „beneficiar efectiv" înseamnă persoana fizică (persoanele fizice) care deține (dețin) sau controlează în ultimă instanță clientul și/sau persoana fizică în numele căreia se realizează o tranzacție sau o activitate. Beneficiarul efectiv include cel puțin:

(a) în cazul entităților comerciale:

(i) persoana fizică (persoanele fizice) care deține (dețin) sau controlează în ultimă instanță o persoană juridică deținând direct sau indirect dreptul de proprietate sau controlul asupra unui procent suficient din acțiuni sau din drepturile de vot ale persoanei juridice respective, inclusiv prin deținerea de acțiuni la purtător, alta decât o întreprindere cotată pe o piață reglementată care se supune cerințelor de declarare conforme cu legislația comunitară sau unor standarde internaționale echivalente; un procent de 25 %

([1]) JO L 9, 15.1.2003, p. 3.
([2]) JO L 351, 29.12.1998, p. 1.
([3]) JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

▼B

plus unu din acțiuni se consideră a fi suficient pentru îndeplinirea acestui criteriu;

(ii) persoana fizică (persoanele fizice) care exercită altfel controlul asupra conducerii unei persoane juridice;

(b) în cazul persoanelor juridice, precum fundațiile, și al construcțiilor juridice, precum trusturile, care administrează și distribuie fonduri:

(i) în cazul în care viitorii beneficiari au fost deja identificați, persoana fizică (persoanele fizice) care este beneficiară (sunt beneficiare) a cel puțin 25 % din bunurile unei construcții juridice sau entități juridice;

(ii) în cazul în care persoanele fizice care beneficiază de construcția juridică sau de entitatea juridică nu au fost încă identificate, grupul de persoane în al căror interes principal se constituie sau funcționează o construcție juridică sau o entitate juridică;

(iii) persoana fizică (persoanele fizice) care exercită controlul asupra a cel puțin 25 % din bunurile unei construcții juridice sau ale unei entități juridice;

7. „prestatori de servicii pentru trusturi și societăți” înseamnă orice persoane fizice sau juridice care prestează cu titlu profesional oricare dintre următoarele servicii pentru terți:

(a) constituirea de societăți sau alte persoane juridice;

(b) exercitarea funcției de director sau secretar al unei societăți, de asociat al unei societăți în comandită sau al unei funcții similare legate de alte persoane juridice sau asistența acordată unei alte persoane pentru a exercita aceste funcții;

(c) furnizarea unui sediu social, a unei adrese comerciale, administrative sau poștale și a oricăror altor servicii pentru o societate, societate în comandită sau orice altă persoană juridică sau construcție juridică;

(d) exercitarea funcției de administrator al unui trust expres sau al altei construcții juridice sau asistența acordată unei alte persoane pentru a exercita această funcție;

(e) exercitarea funcției de acționar pe seama unei persoane, alta decât o societate cotată pe o piață reglementată supusă cerințelor de declarare conforme cu legislația comunitară sau cu standarde internaționale echivalente sau asistența acordată unei alte persoane pentru a exercita această funcție;

8. „persoane expuse politic” înseamnă persoanele fizice cărora li se încredințează sau li s-au încredințat funcții publice importante și membrii direcți ai familiilor lor sau persoanele cunoscute ca asociați apropiați ai acestor persoane;

9. „relație de afaceri” înseamnă o relație de afaceri, profesională sau comercială legată de activitățile profesionale ale instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă și despre care, la momentul stabilirii contactului, se consideră că va fi de o anumită durată;

10. „bancă fictivă” înseamnă o instituție de credit sau o instituție implicată în activități echivalente, constituită într-o țară în care nu are prezență fizică prin care să se exercite o conducere și o gestiune veritabilă și care nu este afiliată la un grup financiar reglementat.

Articolul 4

(1) Statele membre se asigură că dispozițiile prezentei directive sunt extinse în întregime sau parțial la alte profesii și categorii de între-

▼B

prinderi decât instituțiile și persoanele prevăzute la articolul 2 alineatul (1), ce desfășoară activități care sunt în mod special susceptibile a fi folosite în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

(2) Atunci când un stat membru decide să extindă dispozițiile prezentei directive la alte profesii și categorii de întreprinderi decât cele prevăzute la articolul 2 alineatul (1), acesta informează Comisia în această privință.

Articolul 5

Statele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții mai stricte în domeniul reglementat de prezenta directivă, pentru a preveni fenomenul spălării banilor și finanțării terorismului.

CAPITOLUL II

PRECAUȚIA PRIVIND CLIENTELA

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Articolul 6

Statele membre interzic instituțiilor lor de credit și instituțiilor financiare deținerea de conturi anonime sau de carnete de economii anonime. Prin derogare de la articolul 9 alineatul (6), statele membre solicită în toate cazurile ca titularii și beneficiarii conturilor anonime sau ai carnetelor de economii anonime existente să fie supuși măsurilor de precauție privind clientela cât mai curând posibil și în orice caz înainte ca aceste conturi sau carnete să fie folosite în vreun fel.

Articolul 7

Instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă aplică măsurile de precauție privind clientela în următoarele cazuri:

(a) la stabilirea unei relații de afaceri;

(b) la efectuarea unor tranzacții ocazionale în valoare de cel puțin 15 000 EUR, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea legătură;

(c) atunci când există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, independent de orice derogare, scutire sau prag;

(d) atunci când există îndoieli privind veridicitatea sau relevanța datelor de identificare a clientului obținute anterior.

Articolul 8

(1) Măsurile de precauție privind clientela cuprind:

(a) identificarea clientului și verificarea identității clientului pe baza documentelor, datelor sau informațiilor obținute dintr-o sursă fiabilă și independentă;

(b) identificarea, după caz, a beneficiarului efectiv și adoptarea unor măsuri adecvate și bazate pe risc pentru a verifica identitatea acestuia, astfel încât instituția sau persoana reglementată de prezenta directivă să aibă certitudinea că știe cine este beneficiarul efectiv, inclusiv, în ceea ce privește persoanele juridice, trusturile și

▼B

construcțiile juridice similare, adoptarea unor măsuri adecvate și bazate pe risc pentru a înțelege structura proprietății și de control a clientului;

(c) obținerea de informații privind scopul și natura dorită a relației de afaceri;

(d) realizarea unei monitorizări continue a relației de afaceri, inclusiv examinarea tranzacțiilor încheiate pe toată durata relației respective, pentru a se asigura că tranzacțiile realizate sunt conforme cu informațiile instituției sau ale persoanei referitoare la client, la profilul activității și profilul riscului, inclusiv, după caz, sursa fondurilor, și că documentele, datele sau informațiile deținute sunt actualizate.

(2) Instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă aplică fiecare dintre cerințele de precauție privind clientela, prevăzute la alineatul (1), dar pot stabili amploarea acestor măsuri în funcție de riscul asociat tipului de client, relației de afaceri, produsului sau tranzacției. Instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă trebuie să fie în măsură să demonstreze autorităților competente menționate la articolul 37, inclusiv organismelor de autoreglementare, că amploarea măsurilor este adecvată, având în vedere riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Articolul 9

(1) Statele membre solicită ca verificarea identității clientului și a beneficiarului efectiv să aibă loc înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de desfășurarea tranzacției.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot permite ca verificarea identității clientului și a beneficiarului efectiv să se realizeze în timpul constituirii unei relații de afaceri, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a nu întrerupe desfășurarea normală a activității și în cazul în care riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului este redus. În astfel de situații, aceste proceduri trebuie realizate cât mai curând posibil după contactul inițial.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), statele membre pot permite, în ceea ce privește activitățile de asigurare de viață, ca verificarea identității beneficiarului poliței să aibă loc după stabilirea relației de afaceri. În acest caz, verificarea are loc în momentul sau înainte de momentul plății sau la momentul ori înainte de momentul în care beneficiarul intenționează să își exercite drepturile acordate prin polița de asigurare.

(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), statele membre pot permite deschiderea unui cont bancar, cu condiția să fie aplicate garanții corespunzătoare care să asigure realizarea tranzacțiilor de către client sau în numele clientului, numai după îndeplinirea în totalitate a dispozițiilor menționate anterior.

(5) Statele membre solicită ca, în cazul în care instituția sau persoana în cauză nu este în măsură să respecte dispozițiile articolului 8 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), aceasta să nu poată realiza o tranzacție prin cont bancar, stabili o relație de afaceri sau realiza o tranzacție sau să încheie relația de afaceri și să aibă în vedere întocmirea unui raport privind clientul către unitatea de informații financiare (UIF), în conformitate cu articolul 22.

Statele membre nu sunt obligate să aplice paragraful anterior în situațiile în care notarii, membrii profesiilor liberale juridice, auditorii, experții contabili externi și consilierii fiscali sunt în curs de evaluare a situației juridice a clientului lor sau în curs de îndeplinire a sarcinii de apărare sau de reprezentare a clientului respectiv în sau referitor la procedura judiciară, inclusiv consilierea privind inițierea sau evitarea procedurii.

(6) Statele membre solicită ca instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă să aplice procedurile de precauție privind clientela

▼B

nu numai tuturor clienților noi, ci și clienților existenți, la date adecvate, în funcție de risc.

Articolul 10

(1) Statele membre solicită ca toți clienții cazinourilor să fie identificați și identitatea lor să fie verificată, în cazul în care cumpără sau schimbă jetoane în valoare de cel puțin 2 000 EUR.

(2) Cazinourile supuse controlului public sunt considerate în orice caz că satisfac cerințele de precauție privind clientela, în cazul în care înregistrează, identifică și verifică identitatea clienților lor la intrare sau înainte de intrare în sala de jocuri, indiferent de cantitatea de jetoane cumpărate.

SECȚIUNEA 2

Precauția simplificată privind clientela

Articolul 11

(1) Prin derogare de la articolul 7 literele (a), (b) și (d), articolul 8 și articolul 9 alineatul (1), instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă nu se supun cerințelor prevăzute la articolele respective, în cazul în care clientul este o instituție de credit sau o instituție financiară reglementată de prezenta directivă sau o instituție de credit sau instituție financiară situată într-o țară terță care impune cerințe echivalente celor prevăzute de prezenta directivă, a căror respectare este supravegheată.

(2) Prin derogare de la articolul 7 literele (a), (b) și (d), articolul 8 și articolul 9 alineatul (1), statele membre pot permite instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă să nu aplice precauția privind clientela în ceea ce privește:

(a) societățile cotate ale căror valori mobiliare sunt acceptate la tranzacționare pe o piață reglementată, în sensul Directivei 2004/39/CE, într-unul sau mai multe state membre și societăți cotate din țări terțe, care se supun cerințelor de declarare conforme cu legislația comunitară;

(b) beneficiarii efectivi ai conturilor colective deținute de notari și de membrii altor profesii liberale juridice din statele membre sau din țări terțe, cu condiția ca aceștia să se supună cerințelor de combatere a spălării banilor sau finanțării terorismului, conforme cu standardele internaționale, și să fie supravegheați pentru respectarea cerințelor respective, și cu condiția ca informațiile privind identitatea beneficiarului efectiv să fie puse, la cerere, la dispoziția instituțiilor care acționează ca instituții depozitare pentru conturile colective;

(c) autoritățile publice naționale

sau în ceea ce privește oricare alt client prezentând un risc redus de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, care îndeplinește criteriile tehnice stabilite în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) litera (b).

(3) În cazurile menționate la alineatele (1) și (2), instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă culeg, în orice caz, informații suficiente pentru a stabili dacă clientul îndeplinește condițiile pentru a beneficia de derogarea menționată la alineatele respective.

(4) Statele membre se informează reciproc și informează Comisia despre cazurile în care consideră că o țară terță îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) sau (2) sau în alte situații care îndeplinesc

▼B

criteriile tehnice stabilite în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) litera (b).

(5) Prin derogare de la articolul 7 literele (a), (b) și (d), articolul 8 și articolul 9 alineatul (1), statele membre pot permite instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă să nu aplice precauția privind clientela în ceea ce privește:

(a) polițele de asigurare de viață în care prima anuală nu depășește 1 000 EUR sau prima unică nu depășește 2 500 EUR;

(b) polițele de asigurare pentru sistemele de pensii, în cazul în care nu există o clauză de răscumpărare și polița nu poate fi folosită drept garanție;

(c) sisteme de pensii sau programe similare care asigură salariaților beneficii de pensie, pentru care contribuțiile se realizează prin deducere din salarii, iar normele sistemului nu permit ca drepturile beneficiarilor sistemului să fie transferate;

(d) banii electronici, definiți la articolul 1 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2000/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind inițierea, exercitarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor de bani electronici [1], atunci când, în cazul în care dispozitivul nu poate fi reîncărcat, valoarea maximă a sumei depuse în dispozitiv nu depășește 150 EUR sau atunci când, în cazul în care dispozitivul poate fi reîncărcat, se impune o limită de 2 500 EUR pentru suma totală tranzacționată într-un an calendaristic, cu excepția cazului în care o sumă de cel puțin 1 000 EUR este răscumpărată în același an calendaristic de către purtător, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2000/46/CE,

sau în ceea ce privește orice alt produs sau tranzacție prezentând un risc redus de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, care îndeplinește criteriile tehnice stabilite în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) litera (b).

Articolul 12

În cazul în care Comisia adoptă o decizie în temeiul articolului 40 alineatul (4), statele membre interzic instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă să aplice precauția simplificată instituțiilor de credit și instituțiilor financiare sau societăților cotate din țările terțe în cauză sau altor entități, în situații în care sunt îndeplinite criteriile tehnice stabilite în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) litera (b).

SECȚIUNEA 3

Precauția sporită privind clientela

Articolul 13

(1) Statele membre solicită instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă să aplice, în funcție de risc, măsuri de precauție sporită privind clientela, pe lângă măsurile prevăzute la articolele 7 și 8 și la articolul 9 alineatul (6), în situațiile care prin natura lor pot prezenta un risc mai mare de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și cel puțin în situațiile prevăzute la alineatele (2), (3), (4) și în alte situații prezentând un risc ridicat de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, care îndeplinesc criteriile tehnice stabilite în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) litera (c).

[1] JO L 275, 27.10.2000, p. 39.

▼B

(2) În cazul în care clientul nu este prezent fizic în scopul identificării, statele membre solicită respectivelor instituții și persoane să adopte măsuri specifice și adecvate pentru a compensa riscul ridicat, de exemplu prin aplicarea uneia sau mai multora dintre următoarele măsuri:

(a) măsuri care să garanteze că identitatea clientului este stabilită prin documente, date sau informații suplimentare;

(b) măsuri suplimentare de verificare și certificare a documentelor furnizate sau care solicită o certificare de confirmare din partea unei instituții de credit sau instituții financiare supuse prezentei directive;

(c) măsuri care să garanteze că prima plată a operațiunilor se efectuează prin intermediul unui cont deschis în numele clientului la o instituție de credit.

(3) În ceea ce privește relațiile bancare transfrontaliere cu instituții corespondente din țări terțe, statele membre solicită instituțiilor lor de credit:

(a) să culeagă informații suficiente despre o instituție corespondentă pentru a înțelege pe deplin natura activității instituției corespondente și pentru a stabili, din informațiile disponibile public, reputația instituției și calitatea supravegherii;

(b) să evalueze controalele împotriva spălării banilor și finanțării terorismului aplicate de instituția corespondentă;

(c) să obțină aprobarea de la conducerea superioară înainte de stabilirea unor noi relații cu bănci corespondente;

(d) să stabilească prin documente responsabilitățile fiecărei instituții;

(e) în ceea ce privește conturile corespondente de transfer, să se asigure că instituția de credit corespondentă a verificat identitatea clienților care au acces direct la conturile instituției corespondente și a aplicat precauția permanentă și este în măsură să furnizeze instituției corespondente, la cerere, date relevante privind precauția.

(4) În ceea ce privește tranzacțiile sau relațiile de afaceri cu persoanele expuse politic, rezidente în alt stat membru sau într-o țară terță, statele membre solicită instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă:

(a) să dispună de proceduri corespunzătoare, în funcție de risc, pentru a stabili dacă un client este o persoană expusă politic;

(b) să obțină aprobarea conducerii superioare pentru stabilirea unor relații de afaceri cu astfel de clienți;

(c) să adopte măsuri adecvate pentru a stabili sursa patrimoniului și sursa fondurilor implicate în relația de afaceri sau în tranzacție;

(d) să efectueze o monitorizare sporită permanentă a relației de afaceri.

(5) Statele membre interzic instituțiilor de credit să stabilească sau să continue o relație de afaceri cu o bancă corespondentă fictivă și solicită instituțiilor de credit să adopte măsuri adecvate pentru a se asigura că nu se angajează sau nu continuă relațiile bancare corespondente cu o bancă despre care se știe că permite unei bănci fictive să utilizeze conturile sale.

(6) Statele membre se asigură că instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă acordă o atenție specială oricărei amenințări de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului care poate apărea din produse sau tranzacții care ar putea favoriza anonimatul și adoptă măsuri, după caz, pentru a preveni folosirea acestora în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.

▼B

SECȚIUNEA 4

Execuția de către terți

Articolul 14

Statele membre pot permite instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă să recurgă la terți pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(c). Cu toate acestea, responsabilitatea finală pentru îndeplinirea cerințelor respective revine instituției sau persoanei reglementate de prezenta directivă care apelează la un terț.

Articolul 15

▼M1

(1) În cazul în care un stat membru permite recurgerea la instituțiile de credit sau la instituțiile financiare prevăzute la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 sau 2 situate pe teritoriul său, ca părți terțe la nivel național, acest stat membru permite în toate cazurile instituțiilor și persoanelor menționate la articolul 2 alineatul (1) situate pe teritoriul său să recunoască și să accepte, în conformitate cu articolul 14, rezultatele diligențelor de cunoaștere a clientelei prevăzute la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(c), aplicate în conformitate cu prezenta directivă de către instituțiile menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 sau 2, situate pe teritoriul altui stat membru, cu excepția caselor de schimb valutar și a instituțiilor de plată, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 4 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne ([1]), care prestează, în special, serviciul de plată menționat la punctul 6 din anexa la directiva sus-menționată, inclusiv persoanele fizice și juridice, pentru care s-a acordat o derogare în conformitate cu articolul 26 din directiva sus-menționată, și care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 16 și 18 din prezenta directivă, chiar dacă documentele și datele care au stat la baza acestor cerințe sunt diferite de cele solicitate de statul membru căruia i se adresează clientul.

(2) În cazul în care un stat membru permite recurgerea la casele de schimb valutar prevăzute la articolul 3 punctul 2 litera (a) și la instituțiile de plată astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 4 din Directiva 2007/64/CE, care prestează, în special, serviciul de plată menționat la punctul 6 din anexa la directiva sus-menționată, situate pe teritoriul său, ca părți terțe la nivel național, acest stat membru le permite acestora, în toate cazurile, să recunoască și să accepte, în conformitate cu articolul 14 din prezenta directivă, rezultatele diligențelor de cunoaștere a clientelei prevăzute la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(c), aplicate în conformitate cu prezenta directivă de către aceeași categorie de instituții situate pe teritoriul altui stat membru și care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 16 și 18 din prezenta directivă, chiar dacă documentele și datele care au stat la baza acestor cerințe sunt diferite de cele solicitate de statul membru căruia i se adresează clientul.

▼B

(3) În cazul în care un stat membru permite să se recurgă la persoanele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a)-(c), situate pe teritoriul său, ca terți pe plan intern, statul membru respectiv le permite în orice caz să recunoască și să accepte, în conformitate cu articolul 14, rezultatul cerințelor de precauție privind clientela prevăzute la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(c), aplicate în conformitate cu prezenta directivă de către o persoană menționată la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a)-(c) din alt stat membru, care îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 16 și 18, chiar în cazul în care

([1]) JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

▼B

documentele sau datele pe care se bazează aceste cerințe sunt diferite de cele solicitate în statul membru căruia i se adresează clientul.

Articolul 16

(1) În sensul prezentei secțiuni, „terți” înseamnă instituțiile și persoanele enumerate la articolul 2 sau instituții și persoane echivalente situate într-o țară terță, care îndeplinesc următoarele cerințe:

(a) se supun obligației de înregistrare profesională, recunoscută de lege;

(b) aplică cerințele de precauție privind clientela și cerințele de păstrare a evidenței prevăzute sau echivalente cu cele prevăzute de prezenta directivă, iar conformitatea lor cu cerințele prezentei directive este supravegheată în conformitate cu secțiunea 2 din capitolul V, sau sunt situate într-o țară terță care impune cerințe echivalente celor prevăzute de prezenta directivă.

(2) Statele membre se informează reciproc și informează Comisia în legătură cu cazurile în care consideră că o țară terță îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (b).

Articolul 17

În cazul în care Comisia adoptă o decizie în temeiul articolului 40 alineatul (4), statele membre interzic instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă să recurgă la terți din țara terță în cauză pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(c).

Articolul 18

(1) Terții pun de îndată la dispoziție informațiile solicitate în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(c) instituției sau persoanei reglementate de prezenta directivă căreia i se adresează clientul.

(2) Copiile relevante ale datelor de identificare și verificare și ale oricăror altor documente relevante privind identitatea clientului sau a beneficiarului efectiv sunt transmise de îndată, la cerere, de către terț instituției sau persoanei reglementate de prezenta directivă căreia i se adresează clientul.

Articolul 19

Prezenta secțiune nu se aplică relațiilor de externalizare sau de agenție în care, pe baza unui contract, prestatorul serviciului de externalizare sau agentul este considerat parte a instituției sau a persoanei reglementate de prezenta directivă.

CAPITOLUL III

OBLIGAȚII DE RAPORTARE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Articolul 20

Statele membre solicită instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă să acorde o atenție specială oricărei activități pe

▼B

care o consideră în mod deosebit susceptibilă, prin natura sa, de a avea legătură cu spălarea banilor sau finanțarea terorismului și în special tranzacțiilor complexe sau cu valori neobișnuit de mari și tuturor tipurilor neobișnuite de tranzacții care nu au un scop economic aparent sau legal vizibil.

Articolul 21

(1) Fiecare stat membru instituie o UIF pentru a combate cu eficacitate spălarea banilor și finanțarea terorismului.

(2) Unitatea de Informații Financiare se constituie ca o unitate centrală națională. Ea este responsabilă cu primirea (și, în măsura posibilului, solicitarea), analizarea și comunicarea către autoritățile competente a informațiilor divulgate care se referă la posibile spălări de bani, posibile finanțări ale terorismului sau care sunt solicitate de legislația sau reglementările naționale. Unitatea dispune de resurse adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.

(3) Statele membre se asigură că UIF are acces, în mod direct sau indirect, în timp util, la informațiile financiare, administrative și de aplicare a legii de care are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile în mod adecvat.

Articolul 22

(1) Statele membre solicită instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă și, după caz, directorilor și angajaților acestora, să coopereze pe deplin:

(a) informând prompt UIF, din proprie inițiativă, în cazul în care instituția sau persoana reglementată de prezenta directivă are cunoștință, suspectează sau are motive temeinice să suspecteze că se comite ori s-a comis, ori a avut loc o tentativă de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

(b) furnizând prompt UIF, la cererea acesteia, toate informațiile necesare, în conformitate cu procedurile stabilite prin legislația aplicabilă.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se transmit către UIF a statului membru pe al cărui teritoriu este situată instituția sau persoana care transmite informațiile. În mod normal, informațiile sunt transmise de către persoana sau persoanele desemnate în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 34.

Articolul 23

(1) Prin derogare de la articolul 22 alineatul (1), statele membre pot desemna, în cazul persoanelor menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a) și (b), un organism adecvat de autoreglementare al profesiei în cauză ca autoritate care trebuie informată în primă instanță în locul UIF. Fără a aduce atingere alineatului (2), organismul de autoreglementare desemnat transmite, în aceste cazuri, informațiile cu promptitudine și nefiltrate către UIF.

(2) Statele membre nu sunt obligate să aplice obligațiile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) notarilor, membrilor profesiilor liberale juridice, auditorilor, experților contabili externi și consilierilor fiscali în privința informațiilor pe care aceștia le primesc de la unul dintre clienții lor sau le obțin în legătură cu unul dintre clienții lor în cursul evaluării situației juridice a clientului lor sau al îndeplinirii sarcinii de a apăra sau de a reprezenta clientul respectiv în sau în legătură cu o procedură judiciară, inclusiv consultanța privind inițierea sau evitarea

▼B

unei proceduri, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înainte, pe parcursul sau după această procedură.

Articolul 24

(1) Statele membre solicită instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă să se abțină de la realizarea de tranzacții despre care au cunoștință sau suspectează că au legătură cu spălarea banilor sau finanțarea terorismului, până nu îndeplinesc acțiunile necesare în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) litera (a). În conformitate cu legislația statelor membre, pot fi furnizate instrucțiuni de nerealizare a tranzacției.

(2) În cazul în care se suspectează că o astfel de tranzacție dă naștere la o operațiune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și în cazul în care o astfel de abținere este imposibilă sau susceptibilă de a zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor unei operațiuni suspecte de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, instituțiile și persoanele în cauză informează UIF de îndată după aceea.

Articolul 25

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente prevăzute la articolul 37 informează cu promptitudine UIF, în cazul în care, pe parcursul inspecțiilor efectuate de acestea la instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă sau în oricare alt mod, aceste autorități descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.

(2) Statele membre se asigură că organismele de supraveghere autorizate de acte cu putere de lege să supravegheze piețele bursiere, valutare și de produse financiare derivate informează UIF, în cazul în care descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.

Articolul 26

Divulgarea cu bună credință, prevăzută la articolul 22 alineatul (1) și articolul 23, de către o instituție sau persoană reglementată de prezenta directivă sau de un angajat sau director al unei astfel de instituții sau persoane a informațiilor menționate la articolele 22 și 23 nu constituie încălcare a vreunei restricții privind divulgarea de informații impuse prin contract sau de un act cu putere de lege sau act administrativ și nu atrage nici un fel de răspundere pentru instituție sau persoană, sau directorii ori angajații ei.

Articolul 27

Statele membre adoptă toate măsurile adecvate pentru a proteja împotriva expunerii la amenințări sau acțiuni ostile angajații instituțiilor sau persoanelor reglementate de prezenta directivă care raportează, fie în interior, fie către UIF, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

SECȚIUNEA 2

Interzicerea divulgării

Articolul 28

(1) Instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă și directorii și angajații acestora nu divulgă clientului în cauză sau altor

▼B

terțe persoane faptul că s-au transmis informații în conformitate cu articolele 22 și 23 sau că se desfășoară ori că se poate desfășura o anchetă privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

(2) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu include divulgarea către autoritățile competente menționate la articolul 37, inclusiv organismele de autoreglementare, sau divulgarea în scopul aplicării legii.

(3) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică divulgarea între instituțiile din statele membre sau din țări terțe, cu condiția ca acestea să respecte condițiile prevăzute la articolul 11 alineatul (1) și să aparțină aceluiași grup, definit la articolul 2 alineatul (12) din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ([1]).

(4) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică divulgarea între persoanele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a) și (b) din statele membre sau din țări terțe care impun cerințe echivalente celor prevăzute de prezenta directivă, care își desfășoară activitățile profesionale, ca angajați sau nu, în cadrul aceleiași persoane juridice sau al unei rețele. În sensul prezentului articol, „rețea” înseamnă o structură mai largă căreia îi aparține persoana și care are proprietari, conducere și control de conformitate în comun.

(5) În ceea ce privește instituțiile sau persoanele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 și punctul 3 literele (a) și (b), în cazurile privind același client și aceeași tranzacție care implică două sau mai multe instituții sau persoane, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică divulgarea între instituțiile sau persoanele relevante care sunt situate într-un stat membru sau într-o țară terță care impune cerințe echivalente celor prevăzute de prezenta directivă și care aparțin aceleiași categorii profesionale și se supun unor obligații echivalente în ceea ce privește secretul profesional și protecția datelor cu caracter personal. Informațiile comunicate se folosesc exclusiv în scopul de a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului.

(6) În cazul în care persoanele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a) și (b) încearcă să descurajeze un client în a participa la activități ilegale, aceasta nu reprezintă o divulgare în sensul alineatului (1).

(7) Statele membre se informează reciproc și informează Comisia în legătură cu cazurile în care acestea consideră că o țară terță îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (3), (4) sau (5).

Articolul 29

În cazul în care Comisia adoptă o decizie în temeiul articolului 40 alineatul (4), statele membre interzic divulgarea între instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă și instituțiile și persoanele din țara terță în cauză.

CAPITOLUL IV

PĂSTRAREA EVIDENȚELOR ȘI A DATELOR STATISTICE

Articolul 30

Statele membre solicită instituțiilor și persoanelor reglementate de prezenta directivă să păstreze următoarele documente și informații pentru a fi utilizate de către UIF sau alte autorități competente în

([1]) JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

▼B

orice anchetă sau analiză a unor posibile cazuri de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în conformitate cu legislația națională:

(a) în cazul precauției privind clientela, o copie sau referințele evidenței solicitate, pe o perioadă de cel puțin cinci ani după ce relația de afaceri cu clientul a încetat;

(b) în cazul relațiilor de afaceri și al tranzacțiilor, documente justificative și evidențe, constând în documente originale sau copii admise în procedurile judiciare, în temeiul legislației naționale aplicabile, pe o perioadă de cel puțin cinci ani după derularea tranzacțiilor sau după încetarea relației de afaceri.

Articolul 31

(1) Statele membre solicită instituțiilor financiare și instituțiilor de credit reglementate de prezenta directivă să aplice, după caz, în sucursale și în filialele majoritare situate în țări terțe, măsuri cel puțin echivalente celor prevăzute de prezenta directivă, referitoare la precauția privind clientela și ținerea evidențelor.

În cazul în care legislația țării terțe nu permite aplicarea unor astfel de măsuri echivalente, statele membre solicită instituțiilor de credit și financiare în cauză să informeze în consecință autoritățile competente ale respectivului stat membru de origine.

(2) Statele membre și Comisia se informează reciproc în legătură cu cazurile în care legislația țării terțe nu permite aplicarea măsurilor necesare în temeiul primului paragraf din alineatul (1) și o acțiune coordonată poate fi întreprinsă pentru căutarea unei soluții.

(3) Statele membre solicită ca, în cazul în care legislația țării terțe nu permite aplicarea măsurilor necesare în temeiul primului paragraf din alineatul (1), instituțiile de credit și instituțiile financiare să adopte măsuri suplimentare pentru a face față în mod eficace riscului de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Articolul 32

Statele membre solicită ca instituțiile lor de credit și instituțiile financiare să dispună de sisteme care să le permită să răspundă în mod complet și rapid la cererile venite din partea UIF sau a altor autorități, în conformitate cu legislația națională, menite să stabilească dacă acestea au sau au avut pe durata a cinci ani anteriori o relație de afaceri cu anumite persoane fizice sau juridice și natura relației respective.

Articolul 33

(1) Statele membre se asigură că sunt în măsură să revizuiască eficacitatea sistemelor lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului prin efectuarea unor statistici complete privind aspectele relevante în acest sens.

(2) Astfel de statistici includ cel puțin numărul declarărilor de tranzacții suspecte comunicate către UIF, urmările acestor declarații și indică anual numărul cazurilor anchetate, numărul persoanelor urmărite, numărul persoanelor condamnate pentru infracțiuni de spălare de bani sau finanțare a terorismului și valoarea bunurilor înghețate, sechestrate sau confiscate.

(3) Statele membre se asigură de publicarea unei revizuiri consolidate a acestor rapoarte statistice.

▼B

CAPITOLUL V

MĂSURI DE EXECUTARE

SECȚIUNEA 1

Proceduri interne, formare și feedback

Articolul 34

(1) Statele membre solicită ca instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă să stabilească politici și proceduri adecvate și corespunzătoare în materie de precauție privind clientela, în materie de declarare, păstrare a evidențelor, control intern, evaluare a riscurilor, gestionare a riscurilor, managementul de conformitate și comunicare, pentru a preîntâmpina și a împiedica operațiunile legate de spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

(2) Statele membre solicită ca instituțiile de credit și instituțiile financiare reglementate de prezenta directivă să comunice politicile și procedurile relevante aplicabile, după caz, sucursalelor și filialelor majoritare din țările terțe.

Articolul 35

(1) Statele membre solicită ca instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă să adopte măsurile adecvate pentru ca angajații acestora să cunoască dispozițiile în vigoare ale prezentei directive.

Aceste măsuri includ participarea angajaților în cauză la programe speciale permanente de formare, menite să îi ajute să recunoască operațiunile care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului și să îi instruiască în privința conduitei în astfel de cazuri.

În cazul în care o persoană fizică, care se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3, își desfășoară activitatea profesională ca angajat al unei persoane juridice, obligațiile prevăzute de prezenta secțiune se aplică persoanei juridice, și nu persoanei fizice.

(2) Statele membre se asigură că instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă au acces la informații actualizate privind practicile celor care spală bani și finanțează terorismul și privind indiciile care conduc la recunoașterea tranzacțiilor suspecte.

(3) Statele membre se asigură că, ori de câte ori este posibil, este furnizat în timp util un feedback privind eficacitatea și urmările rapoartelor privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

SECȚIUNEA 2

Supraveghere

Articolul 36

(1) Statele membre prevăd ca oficiile de schimb valutar și prestatorii de servicii pentru trusturi și societăți să fie autorizați sau înmatriculați și cazinourile să fie autorizate pentru a-și desfășura în legalitate activitatea. ►M1 ——————— ◄

(2) Statele membre solicită autorităților competente să refuze autorizarea sau înmatricularea entităților menționate la alineatul (1), în cazul în care nu sunt convinse că persoanele care conduc sau care vor conduce efectiv activitățile acelor entități sau beneficiarii efectivi ai acelor entități sunt persoane competente și potrivite.

▼B

Articolul 37

(1) Statele membre solicită autorităților competente cel puțin să monitorizeze efectiv și să adopte măsurile necesare pentru a asigura respectarea cerințelor prezentei directive de către toate instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențe adecvate, inclusiv competența de a obliga la prezentarea oricăror informații relevante pentru monitorizarea conformității și de a efectua verificări, și dispun de resurse adecvate pentru îndeplinirea funcțiilor lor.

(3) În cazul instituțiilor de credit și financiare și al cazinourilor, autoritățile competente au puteri de supraveghere sporite, în special posibilitatea de a efectua inspecții la fața locului.

(4) În cazul persoanelor fizice și juridice menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a)-(e), statele membre pot permite ca funcțiile menționate la alineatul (1) să fie exercitate în funcție de risc.

(5) În cazul persoanelor menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a) și (b), statele membre pot permite ca funcțiile prevăzute la alineatul (1) să fie exercitate de către organismele de autoreglementare, cu condiția ca acestea să respecte dispozițiile alineatului (2).

SECȚIUNEA 3

Cooperare

Articolul 38

Comisia acordă asistența necesară pentru a facilita coordonarea, inclusiv schimbul de informații dintre UIF în cadrul Comunității.

SECȚIUNEA 4

Sancțiuni

Articolul 39

(1) Statele membre se asigură că persoanele fizice și juridice reglementate de prezenta directivă pot fi trase la răspundere pentru încălcări ale dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a impune sancțiuni penale, statele membre se asigură, în conformitate cu legislația națională, că pot fi adoptate măsurile administrative adecvate sau că pot fi impuse sancțiuni administrative împotriva instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare care încalcă dispozițiile naționale adoptate în temeiul prezentei directive. Statele membre se asigură că aceste măsuri sau sancțiuni sunt efective, proporționale și descurajante.

(3) În cazul persoanelor juridice, statele membre se asigură că acestea pot fi cel puțin trase la răspundere pentru încălcările menționate la alineatul (1), care sunt comise în beneficiul lor de către orice persoană, acționând individual sau ca parte a unui organ al respectivei persoane juridice, care deține o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, pe baza:

(a) unei competențe de reprezentare a persoanei juridice;

(b) unei autorități de a lua decizii în numele persoanei juridice sau a

(c) unei autorități de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

▼B

(4) Pe lângă cazurile prevăzute deja la alineatul (3), statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi trase la răspundere atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (3) a făcut posibilă comiterea încălcărilor prevăzute la alineatul (1) de către o persoană aflată sub autoritatea sa, în beneficiul unei persoane juridice.

CAPITOLUL VI

MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 40

(1) Pentru a ține seama de evoluțiile tehnice din domeniul luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului și pentru asigura punerea în aplicare uniformă a prezentei directive, Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41 alineatul (2), următoarele măsuri de punere în aplicare:

(a) clarificarea aspectelor tehnice ale definițiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (d) și la articolul 3 alineatele (6), (7), (8), (9) și (10);

(b) stabilirea criteriilor tehnice pentru a evalua dacă situațiile prezintă un risc redus de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în sensul articolului 11 alineatele (2) și (5);

(c) stabilirea criteriilor tehnice pentru a evalua dacă situațiile prezintă un risc ridicat de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în sensul articolului 13;

(d) stabilirea criteriilor tehnice pentru a evalua dacă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), se justifică neaplicarea prezentei directive anumitor persoane juridice sau fizice care desfășoară o activitate financiară în mod ocazional sau la scară limitată.

(2) În orice caz, Comisia adoptă primele măsuri de punere în aplicare pentru a asigura aplicarea alineatului (1) literele (b) și (d) până la data de 15 iunie 2006.

(3) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41 alineatul (2), Comisia adaptează sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (e), articolul 7 litera (b), articolul 10 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (5) literele (a) și (d) ținând seama de legislația comunitară, de evoluțiile economice și de modificările standardelor internaționale.

(4) În cazul în care Comisia constată că o țară terță nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 11 alineatul (1) sau (2), articolul 28 alineatele (3), (4) sau (5) sau cele prevăzute de măsurile stabilite în conformitate cu alineatul (1) litera (b) din prezentul articol sau la articolul 16 alineatul (1) litera (b) sau că legislația țării terțe în cauză nu permite aplicarea măsurilor necesare în temeiul articolului 31 alineatul (1) primul paragraf, Comisia adoptă o decizie prin care constată acest fapt, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41 alineatul (2).

Articolul 41

(1) Comisia este asistată de un Comitet pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, denumit în continuare „comitetul”.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din decizia menționată anterior și cu condiția ca măsurile de punere în aplicare adoptate în conformitate cu această procedură să nu modifice dispozițiile esențiale ale prezentei decizii.

▼B

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

(4) Fără a aduce atingere măsurilor de punere în aplicare deja adoptate, punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive privind adoptarea normelor și a deciziilor cu caracter tehnic în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (2) se suspendă după patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive. La propunerea Comisiei, Parlamentul European și Consiliul pot reînnoi dispozițiile în cauză, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, și, în acest scop, le revizuiesc înainte de expirarea perioadei de patru ani.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 42

Până la 15 decembrie 2009 și cel puțin la intervale de trei ani după aceea, Comisia întocmește un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive și îl înaintează Parlamentului European și Consiliului. În primul raport, Comisia include o examinare specifică privind tratamentul rezervat avocaților și membrilor altor profesii liberale juridice.

Articolul 43

Până la 15 decembrie 2010, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind pragurile procentuale prevăzute la articolul 3 alineatul (6), acordând o atenție specială posibilei oportunități și consecințelor unei reduceri a procentului prevăzut la articolul 3 alineatul (6) litera (a) punctul (i) și articolul 3 alineatul (6) litera (b) punctele (i) și (iii) de la 25 % la 20 %. Pe baza raportului, Comisia poate înainta o propunere de modificare a prezentei directive.

Articolul 44

Directiva 91/308/CEE se abrogă.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 45

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 15 decembrie 2007. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor dispoziții și un tabel de corespondență între prezenta directivă și dispozițiile naționale adoptate.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezentă directivă.

▼B

Articolul 46

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 47

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă	Directiva 91/308/CEE
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 2
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 punctul C
Articolul 1 alineatul (2) litera (a)	Articolul 1 punctul C prima liniuță
Articolul 1 alineatul (2) litera (b)	Articolul 1 punctul C a doua liniuță
Articolul 1 alineatul (2) litera (c)	Articolul 1 punctul C a treia liniuță
Articolul 1 alineatul (2) litera (d)	Articolul 1 punctul C a patra liniuță
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 1 punctul C al treilea paragraf
Articolul 1 alineatul (4)	
Articolul 1 alineatul (5)	Articolul 1 punctul C al doilea paragraf
Articolul 2 alineatul (1) punctul 1	Articolul 2a punctul 1
Articolul 2 alineatul (1) punctul 2	Articolul 2a punctul 2
Articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a), (b) și (d)-(f)	Articolul 2a punctele 3-7
Articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (c)	
Articolul 2 alineatul (2)	
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 1 punctul A
Articolul 3 alineatul (2) litera (a)	Articolul 1 punctul B punctul 1
Articolul 3 alineatul (2) litera (b)	Articolul 1 punctul B punctul 2
Articolul 3 alineatul (2) litera (c)	Articolul 1 punctul B punctul 3
Articolul 3 alineatul (2) litera (d)	Articolul 1 punctul B punctul 4
Articolul 3 alineatul (2) litera (e)	
Articolul 3 alineatul (2) litera (f)	Articolul 1 punctul B al doilea paragraf
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 1 punctul D
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 1 punctul E primul paragraf
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 1 punctul E al doilea paragraf
Articolul 3 alineatul (5) litera (a)	
Articolul 3 alineatul (5) litera (b)	Articolul 1 punctul E prima liniuță
Articolul 3 alineatul (5) litera (c)	Articolul 1 punctul E a doua liniuță
Articolul 3 alineatul (5) litera (d)	Articolul 1 punctul E a treia liniuță
Articolul 3 alineatul (5) litera (e)	Articolul 1 punctul E a patra liniuță
Articolul 3 alineatul (5) litera (f)	Articolul 1 punctul E a cincea liniuță și al treilea paragraf
Articolul 3 alineatul (6)	
Articolul 3 alineatul (7)	
Articolul 3 alineatul (8)	
Articolul 3 alineatul (9)	
Articolul 3 alineatul (10)	
Articolul 4	Articolul 12
Articolul 5	Articolul 15
Articolul 6	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 91/308/CEE
Articolul 7 litera (a)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 7 litera (b)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 7 litera (c)	Articolul 3 alineatul (8)
Articolul 7 litera (d)	Articolul 3 alineatul (7)
Articolul 8 alineatul (1) litera (a)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (1) literele (b)-(d)	
Articolul 8 alineatul (2)	
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 9 alineatele (2)-(6)	
Articolul 10	Articolul 3 alineatele (5) și (6)
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (9)
Articolul 11 alineatul (2)	
Articolul 11 alineatele (3) și (4)	
Articolul 11 alineatul (5) litera (a)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 11 alineatul (5) litera (b)	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (5) litera (c)	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (5) litera (d)	
Articolul 12	
Articolul 13 alineatele (1) și (2)	Articolul 3 alineatele (10) și (11)
Articolul 13 alineatele (3)-(5)	
Articolul 13 alineatul (6)	Articolul 5
Articolul 14	
Articolul 15	
Articolul 16	
Articolul 17	
Articolul 18	
Articolul 19	
Articolul 20	Articolul 5
Articolul 21	
Articolul 22	Articolul 6 alineatele (1) și (2)
Articolul 23	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 24	Articolul 7
Articolul 25	Articolul 10
Articolul 26	Articolul 9
Articolul 27	
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 28 alineatele (2)-(7)	
Articolul 29	
Articolul 30 litera (a)	Articolul 4 prima liniuță
Articolul 30 litera (b)	Articolul 4 a doua liniuță
Articolul 31	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 91/308/CEE
Articolul 32	
Articolul 33	
Articolul 34 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1) litera (a)
Articolul 34 alineatul (2)	
Articolul 35 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 11 alineatul (1) litera (b) prima teză
Articolul 35 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (1) litera (b) a doua teză
Articolul 35 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 35 alineatul (2)	
Articolul 35 alineatul (3)	
Articolul 36	
Articolul 37	
Articolul 38	
Articolul 39 alineatul (1)	Articolul 14
Articolul 39 alineatele (2)-(4)	
Articolul 40	
Articolul 41	
Articolul 42	Articolul 17
Articolul 43	
Articolul 44	
Articolul 45	Articolul 16
Articolul 46	Articolul 16